

Paraklétoosz

2023. január 29.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

A HÍVOGATÓ ISTEN

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket. Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s így nyugalmat találtok lelketeknek. Az én igám édes, az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30)

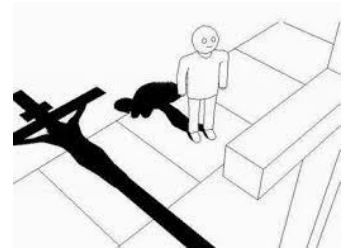
AKI SZÜNTELENÜL HÍV (2.) – Gyökössy Endre

De van Valaki, Aki nem került el, hanem most elibéd kerül, és nem fordítja el az arcát, hanem a tekintetedet keresi - és hív: *Jöjj! Jöjjetek!*

Még mindig hív. Te tudnád megmondani, mióta hív! És lásd, nem fáradt bele. Még mindig hív! Hát nem szokatlan, érthetetlen és döbbenetes ez?

Egy megzúzott életű asszony mondta régen:

- Elhagyott a párom, már közel tíz éve. Én egyre vártam rá, egyre hívtam, egyre kértem! De már belefáradtam, már nem hívom tovább. Már nem várom és nem hívom többé. Lásd: Ő nem fáradt bele, pedig mióta vár rád és mióta hív. Te meg tudnád mondani, mióta...

De míg egyeseket „még mindig” hív, addig másokat *ismét* hív. Téged ismét hív, te egyszer már meghallottad hívását és el is indultál Feléje, csak aztán valahol az út közepén elvesztetted az irányt.

Téged ismét hív, aki már Nála voltál, de aztán elszólított a messzi távol! Útszéli kis élvezetek - mint azt az egy juhocskát a száz közül, amelyik már a pásztoráé volt, de elkódorgott.

Most hív, ismét hív!

Kisdiák koromban kirándultunk az aggteleki cseppkőbarlangba. A barátommal valahogy hátramaradtunk, s egyszerre arra döbbszünk, hogy a többiek már messze járnak. A fáklya fénye sírón a szemünkbe világított. Egyszerre csak halljuk vezetőnk kiáltását: Bandi! Zoli! - Majd ismét, utána pedig csend. A falak visszhangzottak, ezért nem tudtuk megállapítani, honnan jön a hang. Kiáltoztunk mi is, de a leghőbb vágyunk az volt, hogy bár ismét hívna, kiáltana a vezetőnk.

Lásd, most ismét kiált! Közelről, egészen közelről hív, hogy elindulhassunk Feléje: *Jöjj, jöjjetek!*

AZ ÉLETKOROK ÖRÖME – Máczy István

Örülj, ha gyermek vagy: örülj, ha ifjú, ha felnőtt, ha idős, ha öreg vagy vén.

Örülj, ha gyermek vagy. Ámulat és csodálat a szíved.

Örülj, ha ifjú vagy. Tiéd a jövő és az élet. Felnőttként örülj, hisz kezedben a sorsod, életed, amely már történelem.

Ha idős vagy, a tapasztalat ad szárnyakat neked. Az öregkorban a bölcsesség méze van. Aki vén, tudja, mi az élet, és mi lesz a halál.

Örülj annak az életkornak, amelyben élsz. Éld meg annak minden örömét. Ne vágyj vissza az előbbibe, és ne sürgesd a következőt. Éld meg ezt. Ma. A tavasz nem kívánja az ősz színeit. A nyár érettségének örül, s nem tudna mit kezdeni a tavasz indulós lépéseivel. A tél éppen azért tél, mert nem akar más lenni. Így az, ami.

Aki indul, az indulás örömét élvezze. Aki megérkezett, a cél elérése töltse be örömmel. „Megvan az ideje a sírásnak, és megvan a nevetésnek.” Az öröm egyik titka: mindent a maga idejében. Amit ma nyújthat az élet, holnap már nem adhatja, tegnap még nem nyújthatta. Minden napnak megvan a maga keresztje - és az öröme!

Szeresd azt, amiben élsz, és ezer öröm nyílik szívedben; légy gyermek, felnőtt, ifjú vagy vén.

AZ ÖREGEDÉS JELEI – Szenthelyi-Molnár István

Egyik barátom találóan jellemezte a modern művészetet:

- Elhatározom, veszek egy képet, hogy eltakarjam vele a szobafalon levő foltot. Azután miután láttam vagy ötven modern festményt, rájövök, hogy mégiscsak jobban néz ki a falam úgy, ahogy van.

Valahogyan így vagyunk az öregedés jeleivel is: mindaz, amivel takargatni akarjuk, csak ront a helyzeten.

A becsületes munkában elért magas kor és a méltósággal viselt öregedési jelek természetes dolgok, és csak tiszteletet érdemelnek.

FEDEZD FEL ÉLETED CÉLJÁT! - Anselm Grün OSB

Fedezd fel életed célját! Ezt a célt soha ne téveszd szem elől. Erre összpontosítsd erődet, figyelj az útjelző fényeket lépteid előtt!

Rádöbbsz, hogy célod felismerése új, öntudatos viselkedéssel ajándékoz meg.

Találd meg személyes utadat. Csak a felismert, saját út vezethet el téged az igazi Életre.

Isten arra teremtett téged, hogy valóban éld a neked ajándékozott egyetlen életedet. Ezért elsősorban Istennek

tartozol felelőséggel. Ha követed az Ő hívását, akkor életed mások számára is áldás lesz.

Némi becsvágy kifejezetten segíthet minket, hogy erőfeszítéseket tegyünk képességeink kibontakoztatásáért. A becsvágy azonban belső börtönné is válhat, amelyből csak nehezen tudunk kiszabadulni. Aki hagyja, hogy elsodorják vágyai, az elveszítheti a kapcsolatot önmagával és mindazzal, amit éppen végez. Sóvárgása, mohósága hajtja.

Aki munkája során mindig önmagát kívánja igazolni vagy meg akar felelni önmaga és mások elvárásainak, az csak a saját erejéből merít. Ereje nagyon hamar elfogy. Aki azonban rátalált saját belső forrására, a Szentlélek erejére, annak tevékenysége belülről indul és árad ki. Sokat tud dolgozni anélkül, hogy elfáradna.

Humorra van szükségünk ahhoz, hogy az életet - amelyet állandóan korlátok közé szeretnénk szorítani - újra és újra úgy fogadjuk el, ahogyan a pillanat felkínálja, időnként zűrzavarosan, a legtöbbször váratlanul; ráadásul áthúzza a leggondosabban megalkotott terveinket. Zavaros forrás.

Ha valaki ebből merít, nemcsak önmagát, hanem a környezetében élőket is kifárasztja. Munkája pedig sem önmaga, sem a többiek számára nem jelent áldást.

Bölcsebb kevesebbet vállalni és azt meg is tenni, mint újra és újra rossz lelkiismerettel loholni teljesíthetetlen célok után.

Elhatározásaimat kell önmagamhoz igazítanom, nem pedig nekem kell igazodnom az elvárásaimhoz. Bölcsességre van szükségem ahhoz, hogy jól felmérjem, mi a reális számomra, mi tesz jót nekem, és minek tudok naponta örülni.

Ha valaki mindig csak „a kötelességeit teljesíti”, ráadásul túl sokat követel magától, ne csodálkozzon, ha elkerüli a boldogság.

A ROSSZKEDVRŐL - Szenthelyi-Molnár István

Aki nem akar rosszkedvű lenni, az ne ringassa magát bele. Fogadjuk meg Epiktétosz ókori sztoikus bölcselő tanácsát:

- Kezdetben maradj csendben, és számold a napokat, amelyeken nem bosszankodtál. Régebben én is naponként indulatba jöttem, majd minden második nap, azután háromnaponként, azután csak minden negyedik nap. A hajlandóság eleinte csak gyengül, de később teljesen megszűnik. Ha azután elmondhatod magadról, hogy sem tegnap, sem tegnapelőtt, sem azt megelőzőleg két vagy három napon át nem haragudtál, hanem ügyeltél magadra, amikor izgalmas események történtek, légy meggyőződve, hogy jó úton jársz.

MINDENÉRT, AMIT ADTÁL...

Mindenért, amit adtál, hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit elvettél hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit segítségeddel megtehettem, hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit megakadályoztál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden örömért, amivel boldoggá tettél, hálát adok Neked, Istenem!

Minden szenvedésért, amivel formáltál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden békés óráért, amivel széppé tetted életemet, hálát adok Neked, Istenem!

Minden problémaért, amitől megszabadítottál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden jó tulajdonságomért, amivel szolgálhatalak, hálát adok Neked, Istenem!

Minden gyengeségemért, amivel alázatra tanítottál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden erényért, amit nekem ajándékoztál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden bocsánatért, amiből irgalmadat megismerhettem, hálát adok Neked, Istenem!

Minden szép emberi kapcsolatomért, amivel gazdagítottál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden emberért, akit tőlem elszakítottál, hálát adok Neked, Istenem!

A halálom időpontjáért és módjáért, amit nekem választottál, hálát adok Neked, Istenem!

A helyért, amelyet nekem országodban készítettél, hálát adok Neked, Istenem! Ámen

Szánd meg Isten a magyart

Kit vészek hányának,

Nyújts feléje védő kart

Tengerén kínjának.

Bal sors akit régen tép,

Hozz rá víg esztendőt,

Megbűnhődte már e nép

A multat s jövődőt!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**